

[Poul Dam.]

rationalisering af det offentlige? Hvad er der blevet af kampen mod papirnusseriet? Man har i hvert fald foreløbig gjort sit til, at vores eget papirnusseri her i huset er blevet betydeligt større. Her kan man naturligvis med rette sige, at det er en nødvendig bivej for at nå til det store, glørværdige endemål. Men hvis jeg var en af fremskridtspartiets vælgere, så ville jeg altså spørge: hvorfor så megen interesse for at spare 200.000 kr. på et eller andet tilskud et eller andet sted, og hvorfor så lidt interesse for at gennemføre det, som fremskridtspartiet er gået til valg på, nemlig kampen mod den overhåndtagende administration? Hvor er det henne, ville jeg spørge, hvis jeg var fremskridtsvælger. Der er mange andre måder, man kan samle vælgere til fremskridtspartiet på, men jeg synes, det ville være morsomt, hvis partiet en gang prøvede at gøre det ved at gennemføre noget af sit program. Men det er partiets egen opgave og eget ansvar, og det kan man selvfølgelig overlade til dem.

Der er også fra Danmarks kommunistiske parti stillet en række ændringsforslag, som i meget høj grad er konsekvensændringer af en holdning til visse områder, som vi deler fra socialistisk folkeparti, nemlig en protest mod vort medlemskab af De europæiske Fællesskaber, vort medlemskab af den nordatlantiske organisation, vort forsvar først og fremmest. Vi har fra SF's side stillet et begrænset antal ændringsforslag, fordi vi ønsker ved at få dem til afstemning, at demonstrere vores holdning til disse udgiftsområder, men vi har ikke ment, at vi var i stand til at gennearbejde finansloven, således at alle ændringsforslagene blev fuldstændig korrekte — det har jeg også en mistanke om at Danmarks kommunistiske partis ændringsforslag heller ikke er blevet. Det hindrer ikke, at vi nok med glæde vil stemme for en række af dem.

Vi får altså formodentlig en finanslov; den skal man jo have. Jeg må sige, at situationen i dag gør, at jeg synes, jeg havde meget ret, da jeg for et par måneder siden foreslog, at man på forhånd skulle se alvor i øjnene og forberede en midlertidig bevillingslov, så vi fik tid til at løse problemerne om finansloven og få skabt en helhed, som vi nogenlunde forstandigt kunne fungere med. Det er altså ikke sket, og nu får

regeringen se, hvordan det kan lade sig gøre. Jeg tror, det bliver meget vanskeligt med det, der kommer ud af det, og jeg tror, at vi i finansudvalget i den kommende tid får et stort arbejde med ekstrabevillinger og med reguleringer på forudsat tillægsbevilling for 1975-76, og det må vi så tage med.

Jeg vil dog gerne afslutningsvis sige, at jeg synes, denne situation gør det meget væsentligt for os at tage spørgsmålet om finanslovsproceduren op til en grundig behandling, herunder spørgsmålet om arbejdet i finansudvalget. Det er på mange måder meget utilfredsstillende arbejde. Heri ligger der bestemt ingen kritik mod udvalgets formand eller mod tidligere formænd eller mod det udmærkede sekretariat, vi har. Men den måde, hvorpå finansudvalget får stillet sine opgaver af finansministeriet og de andre ministerier, gør det meget svært for finansudvalget at opfylde sin kontrollerende opgave og for finansudvalget at have et tilstrækkeligt overblik over, hvad det egentlig er, man foretager sig.

Jeg ved, at finansudvalgets formand har i sinde at tage hele spørgsmålet om arbejdsformen op, når vi nu får lidt bedre tid, og jeg tror, det vil være meget nyttigt, om finansministeren og hans embedsmænd ville være med i arbejdet, for den bevillingsprocedure, vi har i øjeblikket, kan vi anstændigvis ikke blive ved med at leve med. Der er ikke tilstrækkelig kontrol, og der er ikke tilstrækkeligt overblik fra folketingets side. Vi har hverken muligheder for at bedømme en lang række af de enkeltheder, der optræder eller muligheder for at bedømme sammenhængen, den store økonomiske politik, spørgsmålet om, hvordan det hænger sammen med beskæftigelsessituationen, med inflationsbekæmpelse og alle disse andre ting, som tidligere ordførere har nævnt, og som er så væsentlige.

Vi kan ikke gøre det i øjeblikket. Det er den opgave, vi er pålagt. Det bør laves sådan om, at vi virkelig kan klare disse ting, for ellers bliver næste års finanslovbehandling endnu værre end denne, hvis dette kan tænkes.

Honoré (KrF):

Størrelsen af de nuværende offentlige udgifter er et resultat af folketingets gavmildhed i de glade 1960'ere og således ikke kriste-